05/04/2022

Η Φιλανθρωπία στον καιρό της πανδημίας – 7η Ιερατική Σύναξη στο Βόλο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Η 7η Ιερατική Σύναξη της Ιεράς Μητροπόλεως Δημητριάδος, για το τρέχον Ιεραποστολικό έτος, πραγματοποιήθηκε σήμερα στον Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας, υπό την προεδρία του Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνατίου.

Ομιλητής ήταν **ο Πρωτ. Θεόδωρος Μπατάκας,** Πρόεδρος του Σ.Σ.Κ. Βόλου «Ο ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ» κι Εφημέριος του Μητροπολιτικού Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου Βόλου, ο οποίος ανέπτυξε το θέμα **«Η οργάνωση της φιλανθρωπίας – φιλαδελφίας κατά την περίοδο της πανδημίας και μετά απ' αυτήν».** Αρχικώς, ο ομιλητής περιέγραψε «το νόημα της αληθινής φιλανθρωπίας: η προσφορά νοήματος ζωής. Ο άνθρωπος είναι και θα είναι στη Βασιλεία του Θεού διφυής, αφού θα αναστηθεί το σώμα του. Οι ανάγκες του δεν πρέπει να χωρίζονται σε υλικές και πνευματικές. Ο πρώτος στόχος του Χριστού και της Εκκλησίας είναι

να δώσει στον άνθρωπο την αλήθεια, που είναι ο Χριστός. Μόνο μέσα από την Εκκλησία του Χριστού, μπορεί η φιλανθρωπία να λάβει τον πλήρη χαρακτήρα της, μέσα από την απόλυτη και αγνή αγάπη την οποία πρεσβεύει η Εκκλησία. Η φιλανθρωπία μπορεί να είναι πλήρης, μόνο όταν στο κέντρο της υπάρχει ο Ένας Φιλάνθρωπος, ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός».

Ακολούθως, ο π. Θεόδωρος προέβη σε μία αποτίμηση του Φιλανθρωπικού έργου της τοπικής μας Εκκλησίας κατά την περίοδο της πανδημίας, σύμφωνα με την οποία *«παρατηρήθηκε μεγάλη μείωση των εσόδων των Φιλοπτώχων Ταμείων και των Σπιτιών Γαλήνης Χριστού, ενώ η καραντίνα επηρέασε αρνητικά την εύρυθμη λειτουργία των ενοριακών κοινωνικών δομών, λόγω και της αποχής αρκετών εθελοντών και εθελοντριών, εξαιτίας της απαγόρευσης κυκλοφορίας, του φόβου νόσησής τους, αλλά και των αρνητικών θέσεών τους για τη μάσκα και το εμβόλιο!... Ένας μικρός αριθμός ενοριακών Φιλοπτώχων Ταμείων και Σπιτιών Γαλήνης Χριστού -της πόλεως του Βόλου, της Ν. Ιωνίας και του Αλμυρού- προσέφεραν ακόμη και στις οικείες των απόρων μαγειρευμένο φαγητό ή δέματα με τρόφιμα, για να μην στερηθεί κανείς τουλάχιστον την τροφή... Αξιοποιήθηκε το τηλέφωνο, το διαδίκτυο, αλλά και οι στιγμιαίες συναντήσεις των συνεργατών και εθελοντών στις εξώπορτες των σπιτιών απόρων αδελφών μας, για την παράδοση δεμάτων και οικονομικών βοηθημάτων... κάποιοι φιλάνθρωποι πιστοί δραστηριοποιήθηκαν μ' άλλους τρόπους, ενισχύοντας το ενοριακό φιλανθρωπικό έργο, προσφέροντας στους υπευθύνους ιερείς και τρόφιμα, αλλά και χρήματα για να καλυφθούν όλες οι τρέχουσες ανάγκες των απόρων συνανθρώπων μας... Παρατηρήσαμε σε πολλές περιπτώσεις πως ο λαός μας είναι πολύ καλός και όταν βλέπει τους ποιμένες του να δραστηριοποιούνται και να θυσιάζονται για το ποίμνιό τους, συγκινείται και προσφέρει ακόμη και από το υστέρημά του... Πολλοί έχουν ανάγκη περισσότερο τη συντροφικότητα, παρά το φαγητό και τα άλλα υλικά αγαθά. Αυτό θα πρέπει να το λάβουμε υπόψη, όλοι όσοι υπηρετούμε στον τομέα της φιλανθρωπίας, για να είμαστε υπομονετικοί και ευγενείς... ο υποχρεωτικός εγκλεισμός στο σπίτι, η αποξένωση από τους οικείους και συγγενείς, ο φόβος, η στέρηση από τα σωτήρια*

μυστήρια της Εκκλησίας, προκάλεσαν κυρίως στους ευαίσθητους και ηλικιωμένους συνανθρώπους μας σοβαρά ψυχοσωματικά προβλήματα, που δύσκολα αντιμετωπίζονται. Το πρόβλημα δε ήταν πιο εμφανές στους έγκλειστους των φυλακών, των κρατητηρίων και των νοσηλευτικών ιδρυμάτων, που παρέμειναν για μεγάλα χρονικά διαστήματα χωρίς τη στήριξη των συγγενών τους... Εκείνο, όμως, που είναι άξιο παρατηρήσεως και μελέτης από τους υπευθύνους των φιλανθρωπικών δομών της τοπικής μας Εκκλησίας, είναι η απότομη αύξηση των ανθρώπων της απόλυτης φτώχειας, των ασθενειών, ψυχολογικών και σωματικών, της ανεργίας και των οικογενειακών προβλημάτων... Η περίοδος της καραντίνας δημιούργησε την ανάγκη συνεργασίας μεταξύ των ενοριακών φιλανθρωπικών δράσεων, των Ιδρυμάτων και άλλων εκκλησιαστικών κοινωνικών υπηρεσιών, με τους τοπικούς φορείς, τις κοινωνικές υπηρεσίες των Δήμων, τη Διεύθυνση του 304 ΠΕΒ, τις Αστυνομικές αρχές, τις υπηρεσίες του Λιμενικού Σώματος, του Συλλόγου Συμπαραστάσεως Κρατουμένων Βόλου ο «ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ», τους υπευθύνους των μεγάλων καταστημάτων τροφίμων και άλλων υπηρεσιών. Όντως, η συνεργασία αυτή ήταν ικανοποιητική και ελπιδοφόρα... Περισσότερο επιβαρυμένη θεωρείται η κατάσταση που προέκυψε στα Ιδρύματα Φροντίδας Ηλικιωμένων: στα Γηροκομεία, στις ιδιωτικές κλινικές και στα Νοσοκομεία... Ένα θέμα που πραγματικά θέλει μελέτη, είναι η μείωση του αριθμού των εθελοντών σ' όλους τους τομείς και τις εκκλησιαστικές δράσεις. Οι αιτίες είναι πολλές. Ο φόβος μόλυνσης στους χώρους διακονίας, η άρνηση να υποβληθούν σε ειδικό τεστ, να φορέσουν μάσκα και να κάνουν το εμβόλιο. Όλα αυτά έφεραν κάποιον διαχωρισμό των συνεργατών-εθελοντών και δημιούργησαν μικρά προβλήματα».

Στο σημείο αυτό ο π. Θεόδωρος κατέθεσε μια σειρά προτάσεων για την καλύτερη οργάνωση της φιλανθρωπικής δράσης της Τοπικής μας Εκκλησίας: *«Η εικόνα του φιλανθρωπικού έργου, που φανέρωσε η εξέταση της πανδημίας, να γίνει αφορμή για την ετοιμασία ενός νέου ξεκινήματος, μιας νέας αρχής... Υπάρχει επίσης άμεση ανάγκη να αναθερμανθεί ο ζήλος όλων των αρμοδίων: ιερέων, μελών των Διοικητικών Επιτροπών του Φιλανθρωπικού τομέα, συνεργατών, κοινωνικών λειτουργών και εθελοντών, με σκοπό να αξιοποιηθούν όλα τα χαρίσματα που μας έδωσε ο Θεός... θα πρέπει να βγαίνουμε συχνά από τα*

αυτοκίνητά μας, από τα γραφεία και τις οικίες μας, για να περπατήσουμε κοντά στους ενορίτες μας, να μπούμε στα καταστήματά τους, στα σπίτια τους, στα νοσηλευτικά ιδρύματα, όταν βρίσκονται στο κρεβάτι του πόνου, αλλά και στο κοιμητήριο, όπου ο πόνος της απώλειας του άλλου αφήνει οδύνη... Να συνεχιστεί και να βελτιωθεί η λειτουργία όλων των κοινωνικών δομών της Ιεράς Μητροπόλεως Δημητριάδος, που λειτουργούν ως παραρτήματα του «ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΥ»... Θεωρείται απαραίτητη και αναγκαία η στενή συνεργασία όλων των ενοριών μεταξύ τους, των ενοριακών Φιλοπτώχων Ταμείων και των Σπιτιών Γαλήνης Χριστού, έτσι ώστε το περίσσευμα του ενός να συμπληρώνει τις ελλείψεις του άλλου... Αναγκαία είναι επίσης η συνεργασία όλων των υπευθύνων ιερέων και με το Κέντρο Συμπαραστάσεως Οικογενείας της Ι. Μητροπόλεώς μας και με τις άλλες Κοινωνικές Υπηρεσίες της πόλεώς μας... Είναι απαραίτητη και αναγκαία η διασταύρωση στοιχείων, έστω και μεταξύ των κοινωνικών υπηρεσιών της Εκκλησίας μας, για την αποφυγή εκμετάλλευσης των περιστατικών από... «ειδικούς» και κατ' επάγγελμα απόρους και τεμπέληδες... Να γίνεται ευρύτερη χρήση του διαδικτύου, ως μέσο επικοινωνίας με τους ενορίτες και τρόπος ψυχολογικής στήριξής τους, σε περιόδους καραντίνας και άλλων εκτάκτων καταστάσεων... Είναι σημαντικό το φιλανθρωπικό έργο των ενοριών να είναι ξεκάθαρο και ορατό απ΄ όλους. Γι' αυτό, θεωρείται απαραίτητο όλες οι δραστηριότητες που πραγματοποιούνται από την Ι. Μητρόπολη και τις ενορίες, να γίνονται γνωστές στους πολίτες... Τέλος, το φιλανθρωπικό έργο της Εκκλησίας δεν πρέπει να γίνει αυτοσκοπός, αλλά μια ευκαιρία εξυπηρέτησης, διακονίας και ιεραποστολής...».

Ολοκληρώνοντας την εισήγησή του, ο π. Θεόδωρος κάλεσε τους συμπρεσβυτέρους του «όλοι εμείς και πολλοί άλλοι συνάδελφοι μας, θα πρέπει να γίνουμε περισσότερο φιλάδελφοι, άνθρωποι προσευχής, ποιμένες που θα μας διακρίνει: η απλότητα στις σχέσεις μας με το ποίμνιο, η ταπείνωση, η ευσέβεια, η

ανιδιοτέλεια, η θυσία και γενικότερα δοχεία της χάριτος του Θεού. Μόνο έτσι θα μπορέσουμε να οργανώσουμε και τον φιλανθρωπικό τομέα της ενορίας μας, αν έχουμε στη ζωή μας πλούσια τη χάρη Του».

Ακολούθησε ευρεία συζήτηση επί της εισηγήσεως και η σύνοψη των συμπερασμάτων από τον Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ιγνάτιο.